

ทางเดิน แม่น้ำ

ทางเดียวเท่านั้น

โดย

ดร.ออสวอลด์ เจ.สมิท

ก.ค.บ

A 008

จัดพิมพ์ และจำหน่ายโดย
กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์
กรุงเทพฯ 4

แปลจากเรื่อง

ONLY ONE WAY

BY

OSWALD J. SMITH. LITT. D

(ฉบับแก้ไขใหม่)

พิมพ์ที่ ร.พ. เจริญธรรม 43-45 ถนนมหาราช กรุงเทพฯ

นายการุณ สกุลรัตน์เจริญ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

โทร. 229242, 213320

ทางเดียวเท่านั้น

ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นของดีแต่ถือเป็นเรื่องชีวิต

เรื่องราวของพระเจ้าหาได้ไม่

การที่จะทำให้คนใดคนหนึ่ง มีแนวความคิดเกี่ยวกับพระเจ้าได้อย่างถูกต้องนั้น ไม่ใช่ของง่ายนัก จะพิจารณากันอย่างผิวเผินมิได้บางครั้งแทบต้องทะเลาะเบาะแว้งกันก็มี ดังอุทาหรณ์ต่อไปนี้

“นำฉัน เป็นไปได้อย่างไร ใครเขาจะเชื่อ โง่เขลาทั้งเพ” พ่อค้ามีชื่อคนหนึ่งพูดเสียงดัง และแสดงท่าทางขบขันอย่างเต็มที่

“ทำไมจึงแสดงท่าทางอย่างนั้นล่ะ พี่ชาย?” อีกคนหนึ่งถามอย่างสุภาพ

“ทำไมผมจะทำไม่ได้” ว่าแล้วเขาก็หัวเราะร่วน

“พี่ชาย คำพูดของผมเต็มไปด้วยเหตุผล จึงอยากจะถามว่า ทำไมคุณจึงดูหมิ่นและเหยียดผมเล่า?”

ใบหน้าของพ่อค้าคนนั้นบึ้งตึงขึ้นทันที เขาตอบด้วยสำเนียงอันเต็มไปด้วยความโกรธว่า “ทำไมคุณนึกว่าผมเชื่อคุณหรือ ที่คุณบอกผมว่าสิ่งที่พระเยซูคริสต์ตายบนไม้กางเขน เป็นหนทางเดียวที่จะช่วยผมให้พ้นจากความผิดบาปได้ อย่าคิดเลยว่าผมจะเชื่อ” พูดแล้วเขาก็กระตืบเท้าฝุ่นฟุ้ง ซึ่งแสดงว่าเขาไม่มีความเชื่อเลยแม้แต่นิดเดียว

“อ้อ ผมเข้าใจแล้ว คุณคิดว่าคุณจะหาทางรอดได้ตามใจชอบ อยากจะรอดอย่างไร ก็ทำไปตามใจคิด อย่างนั้นใช่ไหม?”

พ่อค้าข้อนถามด้วยความประหลาดใจว่า “ก็ไม่จริงหรือ?”

“ผมจะยกตัวอย่างอธิบายให้คุณเข้าใจ สมมุติว่ามีคนหนึ่งอยากจะขอยืมเงินคุณ ลองคิดดูซิว่าใครเป็นผู้มีสิทธิ์กำหนดเงื่อนไขในการกู้ยืม ผู้ให้ยืม หรือผู้ที่มาขอยืม?”

พ่อค้าตอบว่า “แน่นอนทีเดียว ผมผู้ให้ยืม ต้องเป็นผู้ที่วางเงื่อนไขต่าง ๆ เกี่ยวกับการยืม”

“หรืออีกเรื่องหนึ่ง คุณมีสินค้า คุณอยากขายให้แก่ลูกค้า ใครจะเป็นผู้ตั้งราคาขาย คุณหรือผู้ซื้อ?”

พ่อค้าตอบอย่างหนักแน่นว่า “แน่ละ มันต้องเป็นผมทั้งนั้นแหละ ถ้าใครให้ราคาไม่จูงใจผม ผมก็ไม่ขาย”

“ทำนองเดียวกัน คุณเป็นคนบาป คุณอยากพ้นจากบาป คุณอยากเข้าไปในเมืองบรมสุขของ

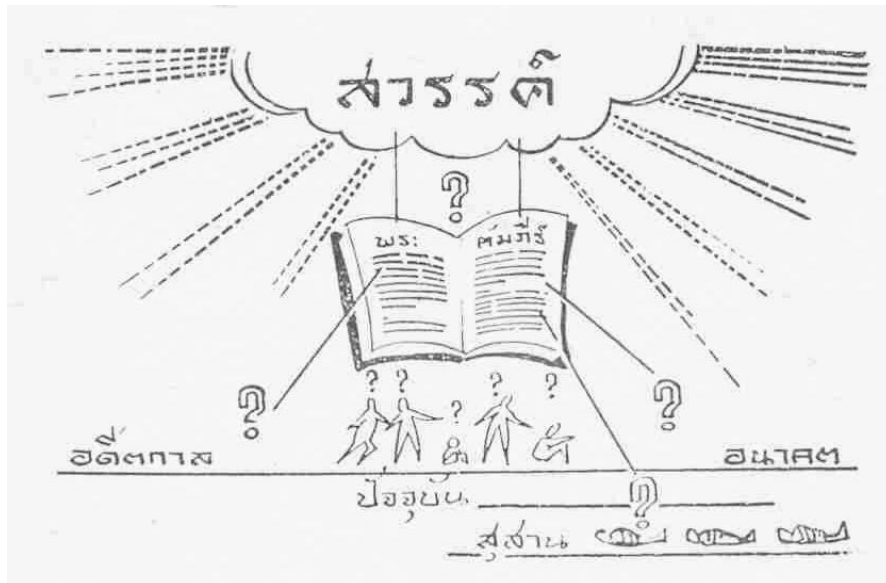
พระเจ้า แล้วใครเล่าจะเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข คุณหรือพระเจ้า? คุณเป็นคนบาป พระเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์ และเป็นเจ้าของสวรรค์ คุณอยากจะเข้าไปในที่ของพระเจ้าแล้วคุณจะตั้งกฎตั้งกติกาของคุณเอง จะได้หรือ? อย่าลืมว่าคุณเป็นเพียงผู้ขอเท่านั้น ส่วนพระเจ้าทรงเป็นผู้ให้”

พ่อค้าพูดเสียงอ่อนลงว่า “จริงของคุณ ผมคงอ้างอย่างนั้นไม่ได้แน่”

“คุณคิดหาทางรอดของคุณเอง เพราะคุณลืมไปว่า คนกู้ยืมเงินจะเลือกกำหนดเงื่อนไขเองไม่ได้ พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานความรอดให้แก่มนุษย์ตามแผนการของพระองค์ จงเลิกคิดหาทางรอดของคุณเสียเถิด แล้วรับเอาทางของพระองค์”

เมื่อพ่อค้ารู้สำนึกตัวก็ตอบอย่างสุภาพว่า “ผมยอมแล้วครับ ขอพระเจ้าทรงช่วยผมด้วยเถิด”

ท่านผู้อ่านครับ ท่านคิดอย่างไร ท่านจะพยายามหาทางรอดด้วยตนเองหรือ?

ความสับสนในการหาทางออก

ย่อมนั่งบอกลงในตัวเองว่า

ยังขาดความรู้แจ้งในสิ่งที่ตนยึดถือ

หลายคนคิดว่า ศาสนาสามารถช่วยเขาให้รอดจากความผิดบาปได้ อุทาหรณ์ต่อไปนี้ เป็นเพียงตัวอย่างอันน้อยนิดจากสภาพความเป็นจริงที่เราพบเห็นกันโดยทั่วไป แม้ในหมู่คริสเตียนเอง

“คุณยายครับ คุณยายตายแล้วจะไปไหน?”

“หลานเอ๊ย ตั้งแต่เป็นสาวมา ขยายอดสำห้ให้ทานหมั้นสร้างสมแต่ความดี แลจะขวันการทำชั่ว ทุกอย่าง การฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ขยายก็ไม่ทำ ขยายจึงเชื่อว่าขยายมีบุญเยอะแล้ว ขยายคงได้ไปสวรรค์แน่ ๆ” ว่าแล้วยายก็ตำหนากรับประทานต่อไป”

“คุณยายครับ ผมรักคุณยายนะครับ เห็นความศรัทธาอันแกร่งกล้าของคุณยายแล้วรู้สึกเลื่อมใสมาก หากนออย่างคุณยายได้ยากแต่คุณยายต้องคิดสักหน่อย”

“คิดอะไรหลาน?”

“มีใครให้หลักประกันหรือครับว่าจะได้ไปสวรรค์? สิ่งที่เราทำนั้นมีมาก ใครจะทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น แต่ไม่ใช่ว่าทำแล้วจะได้ผลตามที่เรต้องการเสมอไป เช่นเราจะไปถางหญ้าข้างถนน โดยไม่ได้เป็นคนงานของเทศบาล แล้วเราจะไปเบิกเอาค่าจ้างจากเทศบาลได้อย่างไร คุณยายมั่นใจแล้วหรือว่าจะได้ไปสวรรค์จริง ๆ ใครเป็นผู้สัญญากับคุณยาย? และคำสัญญานั้นอยู่ที่ไหนครับ?”

“ไม่รู้ละหลาน เขาทำกันมาอย่างไร ขยายก็ทำไปอย่างนั้น ขยายเองก็ไม่เคยเห็นคำสัญญา และก็รู้ว่าขยายได้ทำสัญญาไว้กับใคร ที่หลานพูดมา ก็ทำให้ยายแปลกใจขึ้นมาบ้างแล้วละ”

“คุณยายครับ หลานจะบอกอะไรให้ คำพูดที่จะน่าเชื่อถือก็ต้องขึ้นอยู่กับผู้พูดนะครับ เช่นระหว่างคำพูดของพ่อค้า กับพระคำรัสของพระเจ้าอยู่หัว พระคำรัสของพระเจ้าอยู่หัวย่อมมีค่ามากกว่า ลองคิดดูซิว่าถ้าพ่อค้าพูดว่า “ฉันจะช่วยเธอ” กับพระเจ้าอยู่หัวตรัสว่า “ฉันจะช่วยเธอ” อย่างนี้ยายจะเชื่อใครมากกว่า?”

“แน่ละหลาน ก็เชื่อพระเจ้าอยู่หัวนะซี”

“นั่นซีครับคุณยาย คนเราเกิดมา ต้องมีอาหารการกินเลี้ยงชีพ มีผิวเมีย มีลูกเหมือนกัน แก่เหมือนกัน ตายเหมือนกัน จะมาให้คำสัญญาเกี่ยวกับชีวิตภยันหน้าได้หรือ?”

“หลานเอ๊ย ขยายไม่ทราบหรอก”

“ถ้าอย่างนั้น คุณยาย ควรฟังคำมั่นสัญญาของบุคคลสำคัญผู้หนึ่ง ผู้นั้นไม่ใช่มนุษย์ธรรมดา แต่เป็นพระเจ้า”

“เออ ๆ หลานเอ๋ย เล่าไปเถอะ ยายจะฟัง เมื่อก่อนก็นึกว่าศาสนาอะไรก็ได้ทั้งนั้นให้ผลดีเหมือนกันหมด”

“แต่ในพระคัมภีร์ของพระเจามีข้อความว่า “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งเป็นที่รอดแก่เราทั้งหลายไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” (พระธรรมกิจการ 4:12) นามอื่นนั้นหมายถึงคนทั่วไปไม่จำกัด แต่นามที่จะช่วยเราให้รอด ให้หลุดพ้นจากความผิดบาปได้นั้น คือพระนามของพระเยซูคริสต์”

“อ้อ เยชู เยชู นี่เป็นฝรั่งไม่ใช่หรือ?”

“คุณยายครับ คำว่าเยชูเป็นภาษาฮีบรู แปลว่า “ผู้ช่วยให้รอดพ้นจากความผิดบาป” พระองค์คือพระเจ้า ซึ่งเสด็จลงมาช่วยเราและตายเพื่อไถ่เราให้พ้นจากบาป พระองค์ไม่ใช่ฝรั่งมังค่าอะไรหรอก”

“ถ้าเราอยากรอดพ้นจากความผิดบาป ก็ต้องฟังพระเยชู เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และพระเจ้าได้ทรงสัญญาว่า จงมองดูเรา และรับเอาความรอด”

“เราทุกคนไม่สามารถประพาศดินได้ครบถ้วน นอกจากนั้นเรายังทำความผิดบาปทุกวัน ฉะนั้นเราจะอาศัยคำสอนหรือพิธีรีตองใด ๆ ย่อมไม่ได้ทั้งนั้น พระเจ้าทรงเห็นว่า ไม่มีหนทางอื่นที่มนุษย์จะรอดได้ จำเป็นที่พระเยชูจะต้องลงมาตาย เพื่อไถ่เราให้พ้นจากความผิดบาป”

“ที่หลานพูดมานี้เป็นความจริงอย่างนั้นหรือ? ถ้าเป็นความจริง ยายก็จะเชื่อ”

การนับถือศาสนาไม่ได้ให้ชีวิตแก่ท่าน ท่านต้องรับชีวิตใหม่ก็ต้องเกิดใหม่ ท่านจึงจะรอดจากความผิดบาปของท่าน

ขอยกตัวอย่างคนสำคัญ ที่เคร่งครัดในศาสนาผู้หนึ่ง ท่านผู้นี้คือ จอห์น เวสเลย์ ท่านเป็นศาสนาจารย์อย่างเคร่งครัด ท่านอ่านพระคัมภีร์เสมอ ไปนมัสการที่โบสถ์และอธิษฐานเป็นประจำได้ใช้เวลาปฏิบัติทางศาสนาวันละหนึ่งถึงสองชั่วโมง และถือศีลอดอาหารทุกวันพุธและศุกร์ และได้ออกไปเป็นผู้ประกาศเผยแผ่แก่ชาวอินเดียแดงในสหรัฐอเมริกา

ถึงแม้ว่าท่านได้ปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด แต่จอห์น เวสเลย์ ก็ยังไม่ได้รับความรอด ผู้ที่ทำการของพระเจ้าย่อมรู้ว่า ศาสนาไม่ได้ช่วยเขาให้รอดพ้นบาปเลย วันหนึ่งมีคนหมู่มึงหนึ่งได้นำท่านเวสเลย์ ให้มาถึงความเชื่ออันแท้จริง คือถวายตัวแก่พระเยชูด้วยใจจริง จอห์น เวสเลย์ จึงได้เกิดใหม่

ท่านผู้อ่านเล่า ท่านฟังศาสนาเพื่อให้ได้รับความรอดพ้นบาปอย่างนั้นหรือ? ถ้าเช่นนั้นท่านก็หมดหวัง ท่านรู้จักพระเยซูคริสต์หรือยัง?

ถ้าศาสนาช่วยท่านให้รอดจากบาปได้ เหตุใดพระเยซูคริสต์จึงยอมสิ้นพระชนม์เล่า? ไม่มีผู้ใดช่วยท่านให้รอดได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น

พืชพันธุ์เป็นอย่างไรผลิตผลย่อมเป็นอย่างนั้น

คนเป็นอันมากมักเชื่อกันว่า ใครทำดียอมได้ดี ใครทำชั่วยอมได้ชั่ว ถ้าเขาได้ประพฤติดีแล้วละก็ เป็นรอดพ้นจากนรก และได้ไปสวรรค์เป็นแน่ ความเห็นเช่นนี้ มีผลดีเฉพาะในชีวิตปัจจุบันเท่านั้น ไม่สมบูรณ์ถึงกับครอบคลุมถึงชีวิตหน้า เพราะเหมือนกับคนที่พยายามอุ้มตัวเอง หรือยกชูตัวเองขึ้น ตัวเองจะอุ้มตัวเองขึ้นได้อย่างไร ทำไม่ได้แน่นอน

การกระทำ เป็นผลของจิตใจ ฉะนั้นจิตใจดีเท่านั้นจึงจะสามารถสร้างสรรค์สิ่งที่ดีที่งามได้ เมื่อจิตใจเราไม่ดี เราจึงไม่อาจทำความดีได้ดังที่คิดไว้ จิตใจชั่วยอมมีแต่ความคิดชั่ว ความดีงามที่ปราศจากมูลฐานของจิตใจ หากจะอุปมา ก็คงจะเหมือนกับการทาสีคือ ฉาบทากันไว้แต่ภายนอก แต่ข้างในยังคงน่าเกลียดอยู่นั่นเอง พระเยซูคริสต์ได้ทรงเปรียบเทียบไว้ว่า คนเรานี้เหมือนกับที่เก็บศพ ข้างนอกดูงาม แต่ข้างในดูไม่ได้เลย ขอให้พิจารณาโคลงต่อไปนี้

ลูกสะเดาน้ำผึ้งเคล้า	โทรมปน
แล้วปลูกปองรสสุคนธ์	แอบอ้อย
ตราบเท่าออกดอกผล	พวงดก
ชมแห่งสะเดาน้อย	หนึ่งรู้ โรยรา
	(โครงโลกนิติ)

ผลสะเดามีรสขม ถ้าอยากจะทำให้รสของสะเดาหวาน ก็ต้องเปลี่ยนธรรมชาติของต้นสะเดา เช่นเดียวกับเราทั้งหลาย ผู้มีความผิดบาปเป็นสันดานอยู่ในจิตใจของเราแล้ว แม้จะทำดีสักเท่าใดก็ไม่สามารถที่จะทำให้กลายเป็นคนดีไปได้ และความดีที่เรากระทำมานั้น แม้จะดีสักเท่าไรก็เป็นผลของใจชั่วทั้งนั้น พุศกันอย่างง่าย ๆ ก็คือ เป็นของปลอม ที่จิตใจชั่วก่อขึ้นนั่นเอง

เมื่อเราเป็นคนบาป การเอาความดีมาห่อหุ้มจะได้ประโยชน์อะไร เหมือนคนที่นับถือศาสนาแต่ปาก ดังภาษิตว่า “มือถือสาก ปากถือศีล” นั้นไม่เป็นเรื่อง ขอให้ลองคิดดูในใจของเราเอง และตอบอย่างซื่อสัตย์ว่า การประพฤติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ทำให้เราพ้นจากอิทธิพลของความผิดบาป และทำให้เรารู้สึกอย่างแน่นอนว่า เราได้พ้นจากความผิดความบาปหรือไม่? ถ้าเราเป็นคนซื่อสัตย์ต่อตัวเองอย่างแท้จริงแล้ว เราจะเห็นได้ทันทีว่า กฎเกณฑ์ของสังคมช่วยเราในปัญหานี้ไม่ได้เลย

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า “การกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้น เหมือนเสื้อผ้าสกปรก” (พระธรรม อีสายห์ 64:6)

“ไม่มีคนชอบธรรมสักคนหนึ่ง ไม่มีเลย... ไม่มีผู้ใดประพฤติดีแม้สักคนเดียว ไม่มีเลย”
(พระธรรม โรม 3:10, 12)

จริงทีเดียวที่เราทั้งหลายควรจะร้องออกมาว่า “โอ้พระเจ้าข้า ขอโปรดเมตตาแก่ข้าพเจ้าผู้เป็นคนบาปเถิด” (พระธรรม ลูคา 18:13)

หากเราทั้งหลายอ้างว่า “ฉันไม่มีบาป” ก็เท่ากับพูดว่าในห้องนี้ไม่มีฝุ่น แต่เมื่อแสงสว่างส่องเข้าไปในห้อง เราก็จะเห็นฝุ่นเต็มไปหมด ทำนองเดียวกัน หากเรามองลึกกลงไปในจิตใจ จะเห็นว่าในจิตใจของเรานั้นเต็มไปด้วยความผิดบาป

ความดีอาจเป็นคุณธรรมคำจูนโลกแต่ความรอดทำให้เราอยู่ ในภาวะที่เหนือไปกว่านั้น

คนเป็นอันมากคิดว่า เขาจะเอาตัวรอดได้ด้วยคุณสมบัติของตัวเอง

เขาอุตสาหะทรมาณตนเองด้วยประการต่าง ๆ เช่น ให้นานเย็บเยียนคนเจ็บป่วย สำแดงความเมตตากรุณา และการบูชาสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยตนเองให้รอดพ้นจากความผิดบาป

หากพระเจ้าบอกเราว่า “เอาซิ จงประพฤติ แล้วเจ้าจะได้รับ ความรอด” ก็เป็นหน้าที่ของเราที่จะประพฤติ เพราะถ้าเราไม่ประพฤติเราก็ย่อมไม่ได้รับความรอด

ความดีที่เราทำมาได้บังตาเราไว้ไม่ให้เห็นความจริง คนเป็นอันมากถือว่าตนเป็นคนบริสุทธิ์ แท้จริงมีบาปเต็มตัว เต็มไปด้วยความอวดตัว ยกตนข่มท่าน เย่อหยิ่งจองหอง เห็นแก่ตัวเอง ไม่มีความรักความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของคำโอ้อวดของคนที่ลุ่มหลงอยู่กับความดีของตนเอง

“ฉันเป็นคนดี ประพฤติดี เกรงครัดในศาสนาเสมอ”

“ฉันพยายามทำแต่ความดีเสมอ”

“ฉันเป็น พ่อที่ดี แม่ที่ดี ผัวที่ดี เมียที่ดี แล้วจะมาเอาอะไรกับฉันอีก”

“ฉันพากเพียรทำดีที่สุดด้วยน้ำใสใจจริงของฉันและด้วยสุดกำลังของฉันแล้ว”

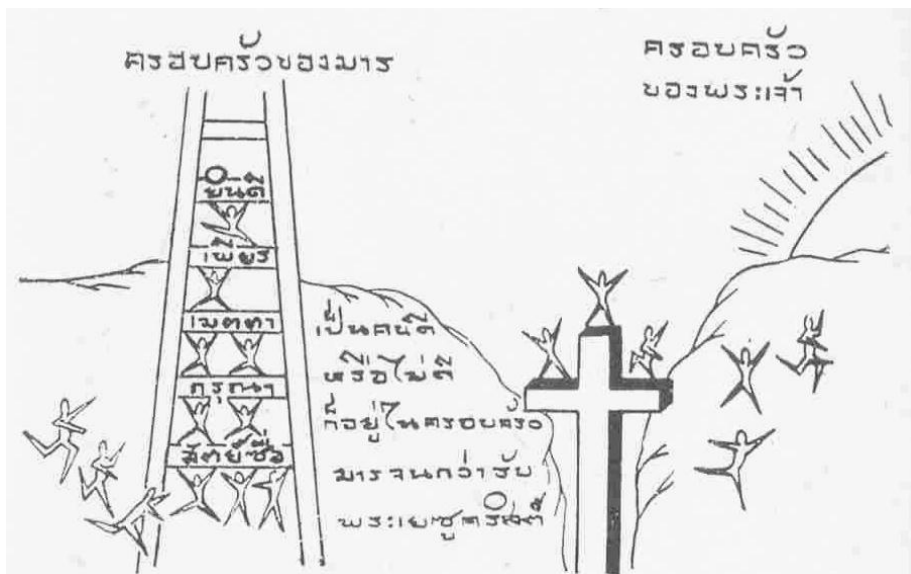
ดู ๆ ก็น่าฟังคอก แต่เป็นการโอ้อวดเกินไป เพราะเต็มไปด้วยคำว่า ฉัน- ฉัน- ฉัน เมื่อตัวฉันเป็นคนบาปแล้ว แม้ว่าจะมีสักร้อย “ฉัน” พัน “ฉัน” ก็เป็นคนบาปอยู่นั่นเอง พระเจ้าไม่พอพระทัยคำว่า “ฉัน” ของเรา เพราะว่า “ฉัน” ของเราทำให้จิตใจของเรามีคบอด มองไม่เห็นความจริง

ถ้าเราจะห่อหุ้มตัวของเราด้วยความดีของเราเอง ย่อมไม่เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้เราทุกคนห่อหุ้มตัวด้วยความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงตายแทนเราบนไม้กางเขน

เราทั้งหลายเป็นเหมือนกับบุตรเสเพล นุ่งห่มด้วยเสื้อผ้าที่สกปรกโสโครกและเหม็นสาบ ฉะนั้นถ้าเราอยากรอดพ้นจากความผิดบาปและไปอยู่กับพระเจ้า เราก็จำเป็นต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวใหม่ คือสวมตัวเราไว้ด้วยความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์ ด้วยความชอบธรรมนี้เท่านั้น พระเจ้าจึงทรงต้อนรับเราให้ไปอยู่กับพระองค์และมีชีวิตอยู่กับพระองค์สืบไปเป็นนิรันดร์

เมื่อครั้งที่ผู้เขียนไปเที่ยวประเทศอินเดีย ได้เห็นชาวอินเดีย บางคนทรมาณร่างกายของตนเองด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น นอนบนตาปูแหลม ๆ ถ้าจะถามเขาว่า เหตุใดจึงต้องทำอย่างนั้น เขาคงตอบว่า “ทำเพื่อให้ได้รับความรอด” และผู้เขียนก็คงจะบอกเขาว่า “พระเยซูได้ทรงทนทุกข์ทรมาณและตายแทน

ท่านแล้ว ท่านทำอย่างนั้นทำไม พระเจ้าจะไม่ทรงรับรู้การทรมานของท่าน เพราะว่าการทรมานอย่างนั้นไม่มีค่า ถึงท่านจะเพียรพยายามทำสักเท่าไร ก็ไม่มีประโยชน์ เจ็บตัวเปล่าและเสียเวลาเปล่า ๆ ในที่สุดตนเองก็ไม่ได้ได้รับความรอด เชิญรับเอาจากพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเตรียมไว้ให้เราเรียบร้อยแล้ว”

จงฟังพระวจนะของพระเจ้าดูซิว่าเป็นอย่างไร “ซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้น ก็รอดโดยพระคุณ เพราะความเชื่อ และมีใจแต่ตัวท่านทั้งหลายเอง แต่พระเจ้าประทานให้ ความรอดนั้นเป็นด้วยการประพฤติที่เรามีได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดรอดได้” (พระธรรมเอเฟซัส 2:8,9)

“ไม่ใช่ตามการชอบธรรมซึ่งเราได้กระทำ” (พระธรรมทิตัส 3:5)

“ฝ่ายคนที่มิได้อาศัยการประพฤติ แต่ได้เชื่อในพระองค์ผู้ทรงโปรดคนผิดให้เป็นคนชอบธรรม ความเชื่อของคนนั้นต้องนับว่าเป็นความชอบธรรม....พระเจ้าได้ทรงโปรดว่าเป็นคนชอบธรรม โดยมิได้อาศัยการประพฤติ” (พระธรรมโรม 4:5,6)

ข้อพระธรรมเหล่านี้ แสดงให้เราเห็นว่า การที่จะรอดพ้นจากความผิดบาปนั้น อาศัยการประพฤติและการกระทำของเราไม่ได้ แต่เป็นพระราชกิจที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงกระทำไว้แล้ว พระเยซูองค์เดียวเท่านั้น ที่สามารถช่วยท่านให้รอดได้ เชิญมอบจิตใจของท่านไว้กับพระองค์เสียแต่เดี๋ยวนี้

ท่านกระทำความผิดบาป ท่านก็ต้องรับโทษในความผิดบาปนั้น เว้นแต่จะยอมให้พระเยซูคริสต์เป็นผู้รับผิดชอบในความผิดบาปของท่าน ความผิดบาปนั้นจึงจะหลุดหายไป เพราะว่าพระเยซูคริสต์ไม่เคยกระทำผิดเลย พระองค์ไม่มีความผิดบาป แต่พระองค์ทรงยอมเสียสละชีวิตของพระองค์ สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่มนุษย์ให้พ้นจากความผิดบาปของเขา

บางคนบอกว่า เรื่องที่ผ่านมาแล้วก็ให้มันผ่านไปเสีย อย่าไปนึกถึงมันอีก ให้เราตั้งต้นชีวิตใหม่ ทำความดีใหม่ เรื่องที่ไม่ดีในอดีตก็จะค่อย ๆ เลือนลางและจางหายไปเอง ผู้ที่พูดเช่นนี้มีความเห็นผิด เพราะความผิดบาปในอดีตของท่านไม่มีทาง จะหลุดหายไปเองได้เลย

ตัวอย่างเช่นนี้ เมื่อท่านซื้อของเงินเชื่อ ในบัญชีจะจดไว้ว่าท่านเป็นหนี้เท่าไร แต่ต่อจากนั้น ท่านจะเลิกซื้อเชื่อ และจ่ายเงินสดให้ทุกราวก็ตาม นั่นไม่ได้หมายความว่า หนี้เดิมของท่านจะหมดสิ้นไปด้วย นอกจากจะมีผู้ชดใช้หนี้นั้นแทน ท่านจะชำระหนี้บาปของท่านด้วยตนเองไม่ได้ และใคร ๆ ก็ช่วยชำระหนี้บาปให้ท่านก็ไม่ได้ เว้นแต่พระเยซูองค์เดียวเท่านั้น ที่สามารถชำระหนี้บาปให้ท่านได้

หากท่านป่วยเป็นโรคเนื้อร้ายธรรมดา ก็พอจะหวังพึ่งความสามารถของแพทย์ได้ แต่นี่ท่านเป็นโรคใจร้าย ใจบาป จึงไม่มีหมอคนใดในโลกสามารถรักษาโรครายนี้ได้ มีแต่นายแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ คือพระเยซูคริสต์เจ้าแต่ผู้เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงแบกเอาความผิดบาปของท่าน ทรงทนทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน แล้วพระองค์ได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ เพื่อประทานชีวิตนิรันดร์ของพระองค์ให้แก่ท่าน

ในสมัยของอาจารย์เปาโล ซึ่งเป็นสาวกสำคัญคนหนึ่งของพระเยซู ท่านได้ต่อสู้อย่างแข็งขันกับคำสอนของพวกยิวที่ถือว่าคนเราจะรอดได้โดยการรักษาพระบัญญัติ ท่านบอกเราว่าการที่เราจะรอดนั้นเราจะรอดได้โดยความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ พระธรรมเอเฟซัสกล่าวว่า “ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช่แต่ตัวท่านทั้งหลายเอง แต่พระเจ้าประทานให้ ความรอดนั้นเป็นด้วยการประพาศก็หามิได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้” (เอเฟซัส 2:8,9)

ทางเดียวเท่านั้น

ท่านผู้อ่านที่รักทั้งหลาย ทางออกต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น ศาสนา ศีลธรรม ความประพฤติ พระบัญญัติ ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ดีทั้งสิ้น แต่ก็เป็นการดีสำหรับชีวิตในโลกนี้เท่านั้น ไม่สามารถจะให้ชีวิตนิรันดร์แก่ผู้ใดได้เลย

มีแต่ผู้เดียวเท่านั้น ที่สามารถช่วยเราให้พ้นจากความผิดบาปและพระราชทานชีวิตนั้นแก่พวกเราได้ ผู้นั้นคือพระเยซูคริสต์

พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น... ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาเว้นไว้มาทางเรา”

(พระธรรมยอห์น 14:6)

“เรา” ในพระธรรมข้อนี้หมายถึง พระเยซูคริสต์ นอกเหนือจากพระองค์แล้ว ไม่มีผู้ใด ศาสนาใด หรือวิถีทางใด ๆ ที่จะช่วยให้เราได้รับความรอดเลย

พระองค์ทรงเป็น “ทางนั้น” ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ชี้ทางเท่านั้น ไม่มีใครสามารถจะเข้าถึงพระเจ้าได้ เว้นไว้เข้าไปกับพระองค์ ถ้าเช่นนั้นท่านจะไม่ขอให้พระองค์ทรงช่วยท่านหรือ?

“ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งเป็นที่รอดแก่เราทั้งหลาย ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า” (พระธรรมกิจการ 4:12)

ไม่มีข้อความใดที่แจ่มกระจ่างมากไปกว่านี้อีกแล้ว มีความรอดแต่ทางเดียวเท่านั้น ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ท่านจะยอมเชื่อใหม่ว่า “นามอื่นไม่มีเลย” “จงเรียกนามท่านว่าเยซู เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่จะโปรดช่วยพลไพร่ของท่าน ให้รอดจากความผิดบาปของเขา” ถ้าเช่นนั้นให้เราหันหน้าจากผู้อื่นจากนามอื่น จากทางอื่น เข้ามาหาพระเยซูคริสต์เจ้า ด้วยว่าพระองค์แต่ผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถช่วยท่านให้รอดได้

ท่านอาจสงสัยว่า พระเจ้าจะทรงช่วยท่านแน่หรือ? พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ผู้มาหาเรา เราจะไม่มีทิ้งเลย” (พระธรรมยอห์น 6:37)

พระองค์ตรัสด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์เองว่า พระองค์ “จะไม่ทิ้งเลย” ถ้าท่านเข้าไปหาพระองค์ พระองค์ก็จะทรงรับท่านให้เป็นบุตรของพระองค์ โมทนาขอบคุณพระเจ้า ที่เรามี

พระเจ้าผู้กอบประคองด้วยความเมตตาปราณีอันหาที่สุดมิได้ เช่นนี้

สิ่งที่ท่านต้องทำ

เราอาจเข้าใจผิดว่า เมื่อพระเจ้าได้ทรงเตรียมทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่เราจะต้องทำอะไรอีก ซึ่งความจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่

เราทราบแล้วว่า เมื่อพระเจ้าประทานความรอดให้แก่เรา สอนเราว่า จงเลือกเอา ถือเอา รับเอา พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมความรอดไว้พร้อมแล้วแน่นอน จึงเป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องรับเอา เช่น ข้าพเจ้าให้น้ำท่านดื่มหนึ่งแก้ว ก่อนที่ท่านจะได้ดื่มน้ำ ท่านต้องรับเอาน้ำที่ข้าพเจ้าให้นั้น หรือหมอจ่ายยาให้แก่ท่าน แต่ยานั้นจะไม่ใช่ประโยชน์อะไรแก่ท่าน ถ้าท่านไม่ได้รับเอาและกินยาที่หมอส่ง ฉะนั้น ถ้าท่านปรารถนาที่จะได้รับความรอด ท่านก็ต้องรับเอาพระเยซูคริสต์

มิตรสหายที่รัก เชิญรับเอาพระเยซูคริสต์เถิด “คนทั้งหลายที่ได้ต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงโปรดให้มีอำนาจที่จะเป็นบุตรของพระเจ้าได้” (พระธรรมยอห์น 1:12) เฉพาะแต่คนที่รับเอาพระองค์เท่านั้น จึงมีสิทธิ์ที่จะได้เป็นบุตรสาวบุตรชายของพระองค์และรอดพ้นจากโทษทัณฑ์ อันเนื่องมาจากความผิดบาปของตน ผู้หนึ่งผู้ใดจะได้รับหรือแอบอ้างสิทธิพิเศษเหล่านี้ โดยทางอื่นใดหาได้ไม่ ความจริงมีอยู่ว่า ถ้าเราไม่ยอมรับเอาอะไรจากพระเจ้า เราก็ยอมไม่ได้อะไร ถ้าเราไม่ยอมรับเอาความรอด เราก็ยอมไม่มีความรอด การเลือกรับเอานั้น เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่สุด เหตุฉะนั้นจึงควรรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ขอเชิญท่านรับเอาเสียแต่บัดนี้

โปรดจำไว้ว่า การรับเอาด้วยปากพล่อย ๆ และการรับเอาด้วยน้ำใสใจจริงนั้น แตกต่างกันมาก ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านอยากไปนครราชสีมา ท่านก็ต้องขึ้นรถโดยสาร รถไฟ หรือเครื่องบิน ตามสถานีที่จะไปยังนครราชสีมา เพียงแต่ความต้องการ แต่ขาดการกระทำยอมไม่ทำให้ท่านบรรลุเป้าหมายได้ แม้ท่านจะเชื่อว่า พระเยซูคริสต์ทรงสามารถช่วยท่านให้พ้นจากความผิดบาป และได้รับชีวิตนิรันดร์ แต่ท่านจะไม่ได้รับชีวิตนี้เลย หากว่าท่านไม่เชื่อฟังและไว้วางใจพระองค์ เราจะต้องรับเอาพระเยซู วางใจในพระองค์ทุกอย่าง และถวายตัวแก่พระองค์ การที่เราไว้วางใจในพระองค์ นั้นแหละเป็นสิ่งที่ช่วยเราให้รอด ฉะนั้นขอเชิญท่านมอบจิตใจให้แก่พระองค์

เชิญรับเอาพระเยซูเสียแต่บัดนี้

หลายคนเชื่อและแน่ใจว่า ตัวเองมีความผิดบาปมากและจะต้องรับโทษเพราะความผิดบาปนั้น แต่เขายังผลัดวันประกันพรุ่ง ใจหนึ่งเชื่อพระเยซู อีกใจหนึ่งยังรักโลกอยู่ แก่ตัวว่า ยังหนุ่มยังสาวอยู่ คอยให้เมื่อโลกเสียก่อน แล้วจึงจะเชื่อและวางใจในพระองค์

สำหรับพระเจ้าแล้วย่อมไม่มีการผลัดวันประกันพรุ่ง ถ้าเชื่อก็ต้องเชื่อเดี๋ยวนี้ พระองค์ตรัสว่า “นี่แน่ะ บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ นี่แน่ะ บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด” (พระธรรม 2 โครินธ์ 6:2) “บัดนี้” เป็นเวลาของพระเจ้า ถึงเวลาแล้ว ที่ท่านจะต้องตัดสินใจ เพราะพรุ่งนี้อาจจะสายเกินไปก็ได้

จงอย่าผลัดวันประกันพรุ่ง จงรับเอาพระเยซู รับเอาพระองค์เดี๋ยวนี้ ชีวิตนิรันดร์จะเป็นของท่าน ท่านสามารถรอดได้เดี๋ยวนี้ ถ้ามารมาชักชวนท่านว่า วันนี้ไม่มีเวลา วันอื่นรับก็ได้ จงอย่าฟังเสียงของมาร ท่านต้องรับพระเยซูคริสตเจ้าทันที ท่านอาจจะไม่มีโอกาสเช่นนี้อีกก็ได้ เชิญมารับเอาพระองค์เสีย เดี๋ยวนี้

“จงแสวงหาพระเจ้า ขณะเมื่อจะหาพระองค์พบได้ จงทูลขอต่อพระองค์ ขณะเมื่อพระองค์ทรงอยู่ใกล้” (พระธรรมอิสยาห์ 55:6)

การตัดสินใจของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสำนึกดีว่าเป็นคนบาป ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ได้สิ้นพระชนม์และได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมาอีกเพื่อข้าพเจ้า บัดนี้ข้าพเจ้าขอรับพระองค์ไว้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของข้าพเจ้า และขอมอบความไว้วางใจทุกอย่างให้กับพระองค์

ชื่อและนามสกุล.....

วันที่.....

ถ้าท่านอ่านหนังสือ “ทางเดียวเท่านั้น” จบแล้ว และได้เซ็นชื่อ ซึ่งแสดงว่าท่านยอมรับพระเยซูแล้ว โปรดฉีกส่วนล่างนี้ส่งไปยัง กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ 28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์ กรุงเทพฯ 4 เพื่อที่เราจะได้สำรวจสถิติคริสเตียนและอาจติดต่อกับท่านในภายหลัง

ชื่อและนามสกุล.....บ้านเลขที่

.....ถนน.....หมู่บ้าน.....ตำบล

.....อำเภอ.....จังหวัด

.....

ความรอดเป็นสิ่งที่แน่นอน

ความปรารถนาอันสูงสุด ในชีวิตคริสเตียน ก็คือ “ความรอด” แต่ที่น่าแปลกก็คือ มีคริสเตียนเป็นอันมากไม่แน่ใจในความรอดของตน และไม่รู้ว่าคุณได้รับความรอดหรือยัง *ทั้ง ๆ ที่พระประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ในการส่งพระเยซูบุตรองค์เดียวของพระองค์ ให้ลงมารับความทุกขเวทนามอย่างเจ็บปวดครวคร่าว และสิ้นพระชนม์ใน โลกนี้ก็เพื่อให้มนุษย์ได้รับความรอด*

ความรอดเป็นสิ่งที่แน่นอน เป็นหนังสือเล่มเดียวที่กล่าวถึงความรอดไว้อย่างสมบูรณ์ โดยเฉพาะ เฉลยข้อกังขา และให้ความสว่างแก่ท่านทุกแง่ทุกมุม รูปเล่มสวยงามกะทัดรัด ราคาถูกเป็นพิเศษ เล่มละ 1.50 บาทเท่านั้น

สั่งซื้อได้ที่

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์
กรุงเทพฯ 4